

"ΟΠΟΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΑΤΑΙ ΕΛΑΥΘΕΡΑ, ΣΥΛΛΟΓΑΤΑΙ ΚΑΛΑ"

Βρισκόμαστε καθημερινά σε μια κατάσταση όπου έχουν θέσει υπο έλεγχο κάθε κομμάτι της ζωής μας. Αυτοί που δουλεύουν για την ομαλή διέξαγωγή των σχέσεων υποταγής που μας συνδέουν, είναι αυτοί που πλαστογραφούν την ιστορία μας, είναι αυτοί που συκοφαντούν τα όνειρά μας, αυτοί που καταστέλλουν κάθε προσπάθεια προσέγγισης του ονείρου, είναι αυτοί που διοργανώνουν την αθλιότητα της ζωής μας, είναι αυτοί που υποστηρίζουν ότι σκέπτονται καλά γιατί σκέφτονται για μας, είναι αυτοί που παλεύουν για την διαιώνιση της επαίσχυντης ύπαρξης του κράτους.

Απ' την άλλη, όμως υπάρχουν κάτι παδιά, ανεξάρτητου ηλικίας, ικανοί μόνο για να ζήσουμε ή να πεθάνουμε ελεύθεροι. Ξέρουμε πολύ καλά ότι η ιστορία της ανθρωπότητας δεν είναι παρά ο πόλεμος μεταξύ εξουσιαστών και εξουσιούμενων και αυτό που θέλουμε είναι η καταστροφή της κοινωνίας που δημιουργεί την υποταγή ανθρώπου σε άνθρωπο μετατρέποντας τη ζωή σε καταναγκασμό, για να δημιουργήσουμε την κοινωνία της γενικευμένης αυτοδιεύθυνσης, την κοινωνία της πανανθρώπινης ελευθερίας, για να γίνει η ζωή αυτό που είναι, για να την βιώσουμε σαν ερωτα, σαν παχνίδι, σαν απόλαυση, και λέμε ότι σκεφτόμαστε καλά, γιατί σκεφτόμαστε ελεύθερα, και ακριβώς επειδή δεν σκεφτόμαστε μόνο αλλά πράτουμε κιόλας σύμφωνα με τις σκέψεις μας έχουμε από πάντα ένα άλλοτε άτυπο και άλλοτε απροκάλυπτο πόλεμο από το κράτος. Έτσι γίνεται κατανοητό σε ποιά πλασία κινείται το κράτος από το Σεπτέμβριο του '84 με την επιχείρηση "αρετής" με τους 170 συλληφθέντες, από τα γραφεία της Ρήγης με την εντεινόμενη αστυνομευση στα Εξάρχεια και με την ποινικοποίηση των ιδεών. Όμως απέναντι στην απροκάλυπτη κρατική καταστολή κάποιοι επαναστάτες οργανωνούνται στη βάση της ελεύθερης εθελοντικής συμμετοχής και χωρίς αρχηγούς, δρούν δημιουργώντας πολλαπλές ξημιές στις δυνάμεις καταστολής του κράτους, οι οποίοι ανήμπτοροι να συλλάβουν αυτούς που αντιταράθεσαν στην καθοδηγούμενη από τα πάνω και από τα έξω βία την δική τους επαναστατική ζήλα, συλλαμβάνοντας αθώους και ξυλοκοπούν όποιον βρεθεί προστά τους.

Έτσι φτάνουμε στο φανόμενο της κατασκευής ενόχων οι οποίοι παρατέμπονται σε δίκες, ακαθόριστο πότε για πράξεις του δεν έκαναν και δεν στηρίζονται κιόλας από καμιά μαρτυρία. Έτσι δημιουργούν ενα καθεστώς ομηρίας, κρατώντας υπόδικους πάνω από 200 ανθρώπους.

Όμως η συνείδηση που δεν εφησυχάζεται και συνεχίζει να αντιστέκεται φτάνει στο επάτευγμα του Χημείου όπου συνθήματα όπως "Μέσα στο Χημείο μια χούφτα αναρχικοί, ξεφτίλισαν το κράτος και την καταστολή" και αυτό των καταληψιών "είμαστε τρελλοί κι ευτυχισμένοι" τα λένε όλα και τίποτα γιατί υπογράμμαστε ότι τέτοιες πράξεις όσο θα υπάρχει κράτος κάποιοι θα βρίσκονται να τις ξανακάνουν με το δικό τους τρόπο, φυλικά.

Το κράτος αμήχανο, ηττάται σ' αυτή τη μάχη επιβουλεύεται όμως άλλες μεθόδους από το παρελθόν. Έτσι, στήνεται σκευωρία στον Γιώργο Μπαλάφα ό οποίος κάνει σαφέστατες τις προθέσεις του με επιστολές στις εφημερίδες, ενώ παράλληλα απο-απο-απο-απο-απο-απο-απο-

συλλαμβάνεται ο Βίκτωρας Αρμάνιους και ενοχοποιείται για την επίθεση στην τράπεζα Κρήτης του Πειραιά που αναλαμβάνει η ομάδα Αναρχική Θέληση δηλώνοντας ότι η ενέργεια αυτή είχε σκοπό να καταγγείλλει το ψέμα των εκλογών και τις διώξεις των αναρχικών.

Όμως οι αστυνομικοί που καταδίωξαν τα μέλη της ομάδας αδυνατώντας να συλλάβουν κάποιον συλλαμβάνονταν τον Βίκτωρα Αρμάνιους, όπου ήταν περαστικός από εκεί κοντά. Κατασκένασαν τότε την ενοχή του Αρμάνιους, με μόνες ενδείξεις την μαρτυρία των δύο αστυνομικών που τον συνέλαβαν, (οι οποίοι πέφτουν κατά την διάρκεια της κατάθεσης σε αντιφάσεις) και το περελόθον του που λέει ότι συμμετείχε στις εκδηλώσεις ενάντια στον φασίστα Λεπέν και συνελήφθει στα γραφεία της Ρήγης στις 5-12-84 μαζί με άλλους 130. Του φορτώνουν κατηγορίες που φτιάχνονται σύμφωνα με το σενάριο κατασκευής της ενοχής του και τον προφυλακίζουν στον Κορυδαλλό.

Εμείς δηλώνουμε την αμέριστη συμπαράσταση μας στον Βίκτωρα Αρμάνιους και καλούμε οποιονδήποτε άνθρωπο σκέφτεται ελεύθερα να συμπαρασταθεί στον αγώνα για την ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ του.